

Global Assembly 2019 จากไอเอ็นเอสเบิร์ก แอฟริกาใต้ สู่สมาชิกแอมเนสตี ประเทศไทย

สวัสดีครับ สมาชิกแอมเนสตี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล ประเทศไทยที่เคารพรักทุกท่าน ผมกัตเทพ เรืองประไพกิจเสรี (ฟอร์ด) ตัวแทนเยาวชนของแอมเนสตี ประเทศไทย ที่มีโอกาสไปเข้าร่วมงานประชุม สมัชชาสากลของแอมเนสตีระดับโลก หรือที่เรียกว่า “Global Assembly” ประจำปี 2019 ที่จัดขึ้น ระหว่างวันที่ 1-4 สิงหาคม ณ เมือง Johannesburg ประเทศ South Africa ถือได้ว่าเป็นการเปิด ประสบการณ์ครั้งใหม่ ได้รู้จักผู้รักในสิทธิมนุษยชนจาก Amnesty ทั่วทุกมุมโลกพร้อมทั้งเรียนรู้ มุมมองใหม่ ๆ ประสบการณ์การทำกิจกรรมเพื่อสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบทที่แตกต่างกันในแต่ละ ประเทศ

ในบทความนี้ผมจะมาบอกเล่า 3 หัวข้อหลักซึ่งเป็นสิ่งที่ผมตกผลึกได้จากได้แก่ การมีส่วนร่วมของเยาวชน การผลักดันนโยบายเพื่อสิทธิมนุษยชนที่ไม่ครอบคลุม การเมือง สิทธิมนุษยชนและระบบประชาธิปไตยสิ่งที่ไม่อาจแยกขาดได้

การมีส่วนร่วมของเยาวชนกับคุณค่าความเท่าเทียมกันของมนุษย์

หลายท่านคงอาจเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า “เด็กและเยาวชน คือ อนาคตของชาติ” ซึ่งเป็นคำพูดที่ฟังแล้วดูท่าจะน่าอภิรมย์ และรื่นหูไม่ใช่บ่อย แต่แท้จริงแล้วถ้อยคำดังกล่าวมีความหมายแฝงที่ติดกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนออกไปจากการตัดสินใจ และการกำหนดอนาคตของพวกเขา ในขณะเดียวกันก็เปิดช่องให้ผู้ใหญ่ที่หวังดีได้ถืออภิสิทธิ์กำหนดและออกแบบอนาคตให้กับคนรุ่นหลังโดยไม่ตามความต้องการ หรือเลือกรับฟังเฉพาะความต้องการของเยาวชนในประเด็นที่ตนเห็นว่าดีหรือถูกใจตนเท่านั้น ซึ่งสิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำทางอำนาจที่ติดกันคนกลุ่มหนึ่งออกจากการกำหนดอนาคตที่เราทุกคนจะต้องอยู่ร่วมกัน ซึ่งคำกล่าวที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความเท่าเทียมกันมากกว่า คือ “เยาวชนไม่ใช่อนาคต แต่เป็นผู้ร่วมกำหนดอนาคตในปัจจุบัน” ซึ่งประโยคนี้สะท้อนให้เห็นถึงการที่เยาวชนไม่ได้เป็นเพียงผู้ที่คอยรับแต่สิ่งที่คนรุ่นก่อนหยิบยื่นให้เท่านั้น แต่ยังไปมีส่วนร่วมในการออกแบบและกำหนดอนาคตที่มนุษย์ทุกคนจะต้องอยู่ร่วมกัน

สำหรับในการประชุม GA 2019 ที่ผ่านมาสิ่งที่ AI ทำให้ผมรู้สึกประทับใจในเรื่องของการมีส่วนร่วมของเยาวชนอยู่ 2 ประการ ได้แก่ ประการแรก การจัด Youth Day เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ตัวแทนเยาวชนของแต่ละประเทศมาทำกิจกรรมร่วมกันก่อนที่จะเข้าร่วมประชุม GA อย่างเป็นทางการ กิจกรรมนี้ได้ Empower ให้กับเยาวชนผู้ซึ่งมักถูกกีดกันจากการตัดสินใจในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในหลาย ๆ องค์กร กิจกรรมนี้ผมได้พบปะตัวแทนเยาวชนจากประเทศอื่น ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิมนุษยชนทั้งในเชิงกระบวนการ และหลากหลายประเด็น เช่น เสรีภาพในการแสดงออก สิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ สิทธิทางศาสนา และ Climate Change เป็นต้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำมาปรับใช้ในการทำกิจกรรมในประเทศไทยได้พอสมควร

ประการที่สอง คือ การเข้าร่วมห้องย่อยของการประชุมโดยที่ให้เยาวชนมีสถานะที่เท่าเทียมกับ Delegate ในส่วนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น และสิทธิในการลงคะแนน (Vote) โดยห้องที่ผม และตัวแทนเยาวชนส่วนใหญ่ได้เข้าไป คือ ห้อง Policy and Thematic Motion ซึ่งหากเปรียบเทียบการประชุม GA เป็นรัฐสภาแล้ว ห้องย่อยที่แบ่งออกก็เปรียบเสมือนคณะกรรมาธิการ โดยห้องที่ผมเข้าไปจะมีหน้าที่พิจารณาและให้ความเห็นนโยบายที่จะต้องนำไปเสนอในที่ประชุมใหญ่ โดยนโยบายถูกแบ่ง

ออกเป็น Vision on Migration, Military Occupation และ Researching ซึ่งได้มีการถกเถียงอภิปรายทั้งในเชิงสนับสนุน และคัดค้านกันไปมา ซึ่งถือได้ว่าเป็นบรรยากาศที่มีความเป็นประชาธิปไตยในระดับที่สูงมากเลยทีเดียว แต่ภายหลังจากที่พวกเราได้ร่วมประชุมกันจนจบแล้ว ผมและตัวแทนเยาวชนจำนวนมากมีความเห็นว่าสิ่งที่ถกเถียงกันไปมามีแต่สิ่งที่เป็นนามธรรมจับต้องไม่ได้ ไม่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง ซึ่งความอุดมคติมากเกินไปของ Agenda บางอย่างเป็นสิ่งที่ไม่ AI ทั้งในระดับโลกระดับภูมิภาค และระดับประเทศควรปรับปรุงเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเพื่อสิทธิมนุษยชนมีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

โดยสรุปแล้วในการประชุม GA 2019 ถือได้ว่าประสบความสำเร็จในด้านการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการกำหนดทิศทางขององค์การอย่างมาก เพราะ ตัวแทนเยาวชนได้มีสิทธิทุกประการเทียบเท่ากับตัวแทนประเภทอื่น ๆ ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “เยาวชนไม่ใช่ผู้นำในอนาคต แต่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน”

การผลักดันนโยบายเพื่อสิทธิมนุษยชนที่ไม่ครอบคลุม

Amnesty เป็นองค์กรที่ผลักดัน เรียกร้อง และต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนมาเป็นเวลา 58 ปี มีสมาชิกกว่า 7 ล้านคนจาก 150 ประเทศทั่วโลก ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้ต่อสู้ในประเด็นที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็น เสรีภาพในการแสดงออก ยุติการซ้อมทรมาน ยกเลิกโทษประหารชีวิต และสิทธิของผู้ลี้ภัย เป็นต้น แต่จากการได้ร่วมวงคุยกับตัวแทนจากประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะในประเทศแถบยุโรปซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่มาจากประเทศในภูมิภาคนี้ที่สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนดูเหมือนจะไม่อยู่ในภาวะวิกฤตดังเช่นในประเทศในซีกโลกตะวันออก Asia-Pacific และAfrica พวกเขาทัศนคติกันในเรื่อง Climate Change และต้องการที่จะผลักดันวาระนี้ให้ Amnesty นำไปปฏิบัติการเพื่อป้องกันวิกฤตภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป จนตัวแทนจากประเทศแถบเอเชียหลายคนมีความรู้สึกว่ปัญหาสิทธิมนุษยชนที่เผชิญอยู่ถูกลดความสำคัญลง

สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าในอนาคตมีแนวโน้มว่าทิศทางการทำงานของ Amnesty จะเกี่ยวข้องกับประเด็นทางสิ่งแวดล้อมมากขึ้นซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดีและเป็นวาระที่มีความก้าวหน้ามาก เพราะ โลกนี้เป็นของทุกคน ทั้งอากาศที่เราหายใจร่วมกัน น้ำที่เราดื่ม สัตว์ทะเลที่เรากิน ทั้งหมดนี้องค์กรด้านสิทธิมนุษยชนควรใส่ใจและร่วมผลักดันเป็นอย่างยิ่ง แต่ในขณะเดียวกันยังมีประเด็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เพื่อนมนุษย์กำลังเผชิญอยู่ในซีกโลกตะวันออก และซีกโลกใต้ที่สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานยัง

ไม่ได้มาตรฐานเทียบเท่ากับโลกตะวันตก สิ่งที่ AI Thailand และ AI ประเทศต่าง ๆ ควรนำไปเป็นบทเรียนก็คือการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนให้สอดคล้องกับบริบทในประเทศของตนเอง ไม่ใช่การทำกิจกรรมเฉพาะในกรอบของ IS เท่านั้น

การเมือง สิทธิมนุษยชน และระบอบประชาธิปไตย

ในส่วนนี้ผมได้แรงบันดาลใจมาจาก Kumi Naidoo เลขาธิการแห่ง Amnesty International (ในขณะนั้น) ทุก ๆ ครั้งที่เขากล่าวถึงวิสัยทัศน์การต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนของ Amnesty เขามักจะกล่าวคำว่า “Democracy” หรือ ประชาธิปไตยใน Speech ของเขาด้วยซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเป็นคุณค่าหนึ่งที่ Amnesty ในระดับโลกยึดถือ

สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่เป็นสากล กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าสิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนพึงมีไม่ว่าจะมีเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัยวุฒิ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และไม่มีผู้ใด หรือแม้แต่รัฐมีสิทธิที่จะพรากมันไปจากมนุษย์ทุกคนได้ ซึ่งคุณค่าสิทธิมนุษยชนครอบคลุมถึงประเด็นที่หลากหลาย เช่น เสรีภาพในการแสดงออก สิทธิในการเลือกตั้งที่อยู่ เสรีภาพในการประกอบอาชีพ และสิทธิในการเลือกผู้แทน เป็นต้น อย่างไรก็ตามการปกป้องคุณค่าสิทธิมนุษยชนมีอาจกระทำการผ่านการเรียกร้องในระดับปัจเจกหรือในระดับองค์กรใดเพียงองค์กรหนึ่งได้ หากแต่จะต้องเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างและนโยบายของรัฐเพื่อให้โอบรับคุณค่าสิทธิมนุษยชนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของระบอบการปกครอง เนื่องจากเราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าตัวแสดงหลักที่สามารถส่งผลกระทบทั้งในทางบวกและทางลบได้ ก็คือรัฐ ไม่ว่าจะในฐานะผู้ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือปกป้องสิทธิมนุษยชนก็ตาม

จากที่กล่าวไปข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนจะหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยซึ่งการต่อสู้หรือต่อรองทางการเมือง เพราะ ในท้ายที่สุดผู้ที่มิอำนาจในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ก็คือผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองทั้งในฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารโดยมีภาคประชาชนเป็นแรงกดดันและแรงสนับสนุนในการเร่งรัดกระบวนการ แม้ว่าเราจะปฏิเสธไม่ได้ว่าผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจในท้ายที่สุดคือ ผู้มีอำนาจทางการเมือง แต่เราสามารถร่วมกดดัน เรียกร้อง และรณรงค์ให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมืองให้เอื้อต่อการผลักดันวาระในทางสิทธิมนุษยชนได้ นั่นคือการทำให้โครงสร้างทางการเมืองหรือสถาบันการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น หากจะให้เปรียบเทียบให้เห็นภาพที่ชัดเจนอาจกล่าวได้ว่าให้จินตนาการคุณค่าต่าง ๆ ของสิทธิมนุษยชนให้เป็นผักชนิดต่าง ๆ ที่จะ

ถูกนำไปทำเป็นสลัดซึ่งสลัดจะนำไปเสิร์ฟได้ก็ต้องใช้ภาชนะที่เหมาะสมโดยจะต้องเป็นชามที่มีขนาดที่พอเหมาะทั้งความกว้างและความลึกซึ่งภาชนะที่จะมารองรับคุณค่าสิทธิมนุษยชนก็คือระบบการปกครองที่โอบรับคุณค่านี้ซึ่งมีเพียงระบบเดียวที่มีความเป็นไปได้ที่สุด คือ ระบบประชาธิปไตยซึ่งเป็นระบบที่โครงสร้างโอกาสทางการเมืองเปิดช่องทางให้ผลักดันวาระต่าง ๆ จากภาคประชาชน ระบบการเลือกตั้งที่มีวาระที่แน่นอนทำให้ผู้แทนจำเป็นต้องฟังเสียงของประชาชน และหลักการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างสถาบันการเมืองที่ป้องกันสิทธิมนุษยชนไม่ให้ถูกละเมิดโดยผู้มีอำนาจ

เมื่อลองมองย้อนกลับมาที่ประเทศไทยมีขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิมนุษยชนมากมายหลายประเด็น เช่น ความหลากหลายทางเพศ ผู้ลี้ภัย การยุติการซ้อมทรมาน และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ในขณะที่ระบบการปกครองของประเทศนี้ที่ไม่อาจเรียกได้เต็มปากว่าเป็นระบบประชาธิปไตย เพราะ ได้ถูกโครงสร้างที่ฝ่ายอำนาจนิยมกดทับและควบคุมไม่ให้กลไกประชาธิปไตยทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลให้การผลักดันวาระที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนเป็นไปด้วยความยากลำบากยิ่งขึ้น ดังนั้นการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนและการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยจึงเป็นสิ่งที่แยกขาดออกจากกันไม่ได้ เพราะ ระบบประชาธิปไตยเป็นระบบที่เปิดช่องและสนับสนุนให้เกิดผลกระทบในทางบวกต่อการขับเคลื่อนประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนมากที่สุดเมื่อเทียบกับระบบการปกครองแบบอื่น

บทสรุป

การต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนไม่อาจประสบความสำเร็จได้หากปราศจากการร่วมมือกันของคนทุกคน เพราะ เราต้องอาศัยทั้งความคิดหรือไอเดียของเยาวชนคนรุ่นใหม่และประสบการณ์การเคลื่อนไหวและกลยุทธ์ของนักเคลื่อนไหวรุ่นเก่า อีกทั้งการกำหนดวาระสิทธิมนุษยชนใหม่ ๆ ที่ก้าวหน้า เช่น การขับเคลื่อนเรื่องวิกฤตการณ์สภาพภูมิอากาศ (Climate change crisis) เป็นสิ่งที่ควรกระทำ แต่ก็ไม่ควรละทิ้งประเด็นสิทธิมนุษยชนดั้งเดิมที่หลาย ๆ ประเทศยังไม่สามารถลงหลักปักฐานได้ นอกจากนี้การผลักดันวาระในทางสิทธิมนุษยชนกับการเรียกร้องประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่แยกขาดกันไม่ได้ เพราะ ระบบประชาธิปไตยเท่านั้นที่สนับสนุนให้วาระต่าง ๆ สามารถบรรลุผลได้

สวัสดีค่ะสมาชิกแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ดิฉันในฐานะเป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุม
สมัชชาสากลประจำปี 2562 จะมาบอกเล่าเรื่องราวและประสบการณ์จากการเข้าร่วมครั้งนี้ให้ทุกคนฟัง
และเป็นการอัปเดตสิ่งที่ขบวนการแอมเนสตี้ในระดับโลก และการประชุมครั้งนี้ได้พูดคุยกันอยู่ด้วยค่ะ

การประชุม Global Assembly 2019 หรือ GA เป็นการประชุมระดับโลกของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่น
แนล ที่ให้ประเทศสมาชิกได้ไปเจอกัน โดยมีตัวแทนจาก 3 ส่วน ได้แก่ 1 กรรมการ ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะ
เป็นประธานกรรมการ 2 ตัวแทนสำนักงาน อาจมีหนึ่งถึงสองคน ได้แก่ ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ และ 3
ตัวแทนเยาวชนจาก Section/Structures หรือ S/s (ประเทศ) นั้นๆ โดยเมื่อ S/s ทั้งหมดมารวมกัน ก็
จะมีการขอมติเรื่องต่างๆ และพูดคุยเกี่ยวกับขบวนการของแอมเนสตี้ โดยตัวแทนแต่ละ S/s ที่มาจาก
คณะกรรมการ จะเป็นผู้มีสิทธิออกเสียง เรียกตำแหน่งนั้นว่า Standing Representative ซึ่งป็นใน
ฐานะกรรมการแอมเนสตี้ ประเทศไทยไปในตำแหน่งนี้ค่ะ

ในงานมีการพูดกล่าวต้อนรับ โดยประธานกรรมการจัดงาน (Prepcom) และมีการนำเสนอการ
ดำเนินงานโดยคณะกรรมการสากล (International Board) มีการกล่าวเปิดโดยเลขาธิการแอมเนสตี้
อินเตอร์เนชันแนล (International Secretary) ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า มีลักษณะคล้ายการประชุม

AGM ประจำปีของเราแต่เป็นระดับสากลที่สมาชิกแต่ละประเทศจะมารวมกัน ซึ่งในการประชุมมีการพูดถึงเนื้อหาต่างๆ ดังนี้

Next strategy เป็นเนื้อหาสำคัญของเวทีเพื่อออกแบบยุทธศาสตร์ระดับโลก มีการรับฟังเสียงจาก S/s ต่างๆ ถึงทิศทางของแอมเนสตี้ และวิธีการทำงาน รวมถึงรูปแบบองค์กรของแอมเนสตี้ที่เหมาะสมที่จะตอบรับกับอนาคต ซึ่งแอมเนสตี้หลายประเทศมีการพูดถึงการให้แอมเนสตี้เชื่อมต่อกับบริบทท้องถิ่นมากขึ้น พูดถึงการทำงานกับองค์กรในประเทศ การให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมเศรษฐกิจมากกว่าเดิม เทียบเท่ากับการให้ความสำคัญกับประเด็นสิทธิทางสังคมและการเมือง มีการพูดถึงการที่แอมเนสตี้ควรให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมและการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และมีการพูดถึงคำนิยามใหม่ๆ ของสิทธิมนุษยชน โดยขั้นตอนการทำยุทธศาสตร์จะมีการเก็บรวบรวมความคิดเห็น ซึ่งสำหรับประเทศไทย แอมเนสตี้ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิก นักกิจกรรม และเจ้าหน้าที่ และได้จัดทำเป็น Report Consultation with Stakeholders of Amnesty International Thailand ส่งไปให้แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลแล้ว

ในงานมี workshop ซึ่งหนึ่งในนั้นพูดถึง วิสัยทัศน์ของแอมเนสตี้ที่เกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน ที่รวมถึงการย้ายถิ่นฐานเพื่อลี้ภัย การย้ายเพราะผลกระทบจากภัยธรรมชาติและอื่นๆ ซึ่งการพูดคุยนี้อาจจะถูกจัดทำเป็นร่างวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ระดับโลกในเรื่องที่เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานของแอมเนสตี้ ซึ่งจะถูกพูดถึงต่อไปในการประชุม GA 2020

อีกหนึ่ง Workshop คือเรื่อง การยึดครองทางทหาร พูดถึงการวางกรอบว่าจะมีตัวชี้วัดอะไรบ้างที่จะใช้นิยามว่าสถานการณืเป็นการยึดครองทางทหาร เพื่อเป็นแนวทางให้แอมเนสตี้มีนโยบายต่อสถานการณ์นั้นๆต่อไป ซึ่งมีการปรับตัวชี้วัดจากร่างที่เคยเปิดให้สมาชิกและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นไปก่อนหน้านี้ โดยในวันนั้นเหลือ 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1 องค์กรระหว่างประเทศหลายแห่ง(ที่ไม่มีอำนาจทางการเมืองของประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง : Non-political body) เช่น ศาลโลก (International Court of Justice) รับรองว่าเป็นการยึดครองทางทหาร 2 การยึดครองนั้นทำให้การละเมิดสิทธิมนุษยชนเพิ่มขึ้น และการหยุดการยึดครองจะทำให้สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนดีขึ้น 4 มีท่าทีว่าการยึดครองของทหารจะมีอย่างถาวร 5 การพยายามจะยุติความรุนแรงมีท่าทีไม่ประสบความสำเร็จ คณะทำงานจะนำความคิดเห็นที่ได้จากเวที และที่ได้จากการรวบรวมความคิดเห็นจากสมาชิกทั่วโลกจัดทำเป็นนิยามเรื่องการยึดครองทางทหารของแอมเนสตี้ต่อไป มีการตั้งคำถามถึง การทำรัฐประหารและ สถานการณ์ในสามจังหวัดชายแดนใต้ นั้นจะเห็นได้ว่ายังไม่เข้ากับคำนิยามของการยึดครองทางทหารนี้ ซึ่งจำเป็นต้องใช้นโยบายอื่นๆของแอมเนสตี้เพื่อจะอธิบายและกำหนดท่าทีต่อสถานการณ์นั้นๆ

ต่อไป ภายใน Workshop เองยังมีการถกกันถึงบางสถานการณ์ เช่น สถานการณ์ในทิเบตจะถูกนิยามว่าเป็นการยึดครองทางการทหารหรือไม่ภายใต้ตัวชี้วัดเหล่านี้

นอกจากนั้นแล้วในการประชุมยังมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสากลโดยนับเป็นเวลา 9 ปีแล้วที่ไม่มีกรรมการบริหารระดับโลกเป็นคนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้นเมื่อพวกเราตัวแทนแอมเนสตีประเทศไทย ต้องเลือกตั้งกรรมการสากล จึงมีหลักคิดว่า เป็นการเลือกเพื่อให้มีคนจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้าไปมีส่วนร่วม ต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจและยึดโยงกับบริบทของภูมิภาค และเรายังคำนึงถึงเสียงของผู้หญิง นักกิจกรรม และคนรุ่นใหม่ด้วย โดยส่วนตัวของบีบเองมีความหวังว่าในอนาคตจะมีคนจากประเทศไทยได้เข้าไปมีบทบาทในขบวนการระดับโลกของแอมเนสตี อินเตอร์เนชั่นแนลมากขึ้น รวมถึงได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกคณะกรรมการสากลอีกด้วย

หลังจากเข้าร่วมงานบีบพบว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้คนในประเทศไทยรวมไปถึงเอเชียไม่สามารถเข้ามีส่วนร่วมในระดับโลกได้เท่าที่ควรอย่างหนึ่งคือภาษา โดยภายในงานมีการแปลภาษาเป็นภาษาต่างๆ 3 แต่ไม่มีภาษาจากฝั่งเอเชียเนื่องด้วยความหลากหลายทางภาษาของเรา และไม่ได้มีเงินสนับสนุนให้มีล่ามสำหรับภาษาไทย ในปีนี้ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเลือกตัวแทนที่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้เท่านั้น บีบได้นำประเด็นนี้มาหารือต่อในที่ประชุมกรรมการแอมเนสตี ประเทศไทย ได้ผลสรุปว่าในปีหน้าจะต้องมีงบประมาณอย่างน้อยที่สุดคือค่าใช้จ่ายตัวเครื่องบินสำหรับล่าม 2 คน คือ ล่ามสำหรับตัวแทนกรรมการ และล่ามสำหรับตัวแทนเยาวชน เพื่อรับรองว่าไม่ว่าสมาชิกหรือผู้ที่สนใจจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้หรือไม่ก็ตามสามารถเข้าถึงโอกาสในการเป็นตัวแทนแอมเนสตี ประเทศไทยในเวทีระดับโลกได้อย่างเป็นธรรม

นอกจากนี้แล้วภายในงานยังมีพื้นที่และเวลาเล็กน้อยสำหรับให้แต่ละประเทศรณรงค์ประเด็นของตัวเองอยู่บ้างในช่วงเวลาพัก สิ่งที่พวกเราตัวแทนของแอมเนสตี ประเทศไทยเลือกที่จะรณรงค์โดยได้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่แอมเนสตีในประเทศไว้เป็นสำคัญ โดยตัวแทนเยาวชนของเรา - พอร์ต ทัดเทพ ได้ขอความร่วมมือจากเยาวชนจากนานาชาติของแอมเนสตี ถึงตัวอักษรรณรงค์คำว่า Freedom of Expression เพื่อสื่อว่า ในทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยเสรีภาพในการแสดงออก สิทธิที่จะชุมนุม หรือแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระยังถูกจำกัดอย่างต่อเนื่องและเข้มงวดนั่นเอง

บีบ กรรณก คำตา